

Sygn. akt II AKzW 447/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny II Wydział Karny w Rzeszowie

na posiedzeniu w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisław Urban
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anna Łuksik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Rzeszowie

– Grażyny Zięba - Białowąs

po rozpoznaniu w sprawie skazanego A. W.

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 9 lipca 2014 r., sygn. akt III Kow 564/14/pr

o odmowie zwolnienia z opłaty za wydanie kserokopii dokumentu

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia:

pozostawić zażalenie skazanego bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie nie uwzględnił wniosku skazanego A. W. o zwolnienie go z uiszczenia opłaty za wydanie kserokopii dokumentu (wywiadu środowiskowego), gdyż należności te nie wchodzą skład kosztów sądowych

i art. 623 k.p.k. nie ma do nich zastosowania.

Zażalenie od tego orzeczenia wywiódł skazany, formułując zarzut obrazy przepisów postępowania karnego, a mianowicie:

1) art. 157 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w., polegający na tym, iż Sąd I instancji uchyla się od wydania mu, na jego żądanie, bezpłatnego uwierzytelnionego odpisu z przeprowadzonego przez kuratora sądowego wywiadu środowiskowego,

2) art. 6 k.p.k. poprzez naruszenie praw do obrony, bowiem nie wydając takiegoż żądanego odpisu, Sąd pozbawia go prawa do obrony materialnej, gdyż nie znając jego treści jest on pozbawiony prawa, aby wnieść pismo w trybie art. 24 § 1 k.k.w.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego należało pozostawić bez rozpoznania, jako niedopuszczalne z mocy ustawy.

W pierwszej kolejności należy odpowiedzieć na pytanie, czy na postanowienie o odmowie zwolnienia z opłaty za wydanie kserokopii dokumentu przysługuje zażalenie.

Sąd I instancji w podstawie prawnej przywołał przepis art. 623 k.p.k. Możliwości skarżenia rozstrzygnięcia wydanego w oparciu o w/w przepis Sąd Najwyższy (w uchwale z dnia 11 sierpnia 2000 r., I KZP 20/00, OSNKW 2000/7-8/58, Prok. i Pr.-wkl. 2000/10/15, Biul.SN 2000/8/5, Wokanda 2000/11/19) upatruje w art. 626 § 3 k.p.k. Najwyższa instancja sądowa wskazała, iż przewidziane w nim zażalenie na orzeczenie „w przedmiocie kosztów” odnosi się nie tylko do orzeczeń wydanych na podstawie art. 626 § 1 i 2 k.p.k., ale także do orzeczeń o zwolnieniu (lub odmowie zwolnienia) od wyłożenia kosztów podlegających uiszczeniu przy wnoszeniu pisma procesowego, o którym mowa w art. 623 k.p.k.

Zażalenie będzie przysługiwało tylko od postanowienia w przedmiocie kosztów podlegających uiszczeniu przy wnoszeniu pisma procesowego, o którym mowa w art. 623 k.p.k. Jeżeli jakaś opłata nie będzie wchodziła w skład kosztów z art. 623 k.p.k., to w sytuacji, kiedy nie ma innego przepisu, który przewidywałby możliwość zaskarżenia takiego rozstrzygnięcia (a tak jest w przedmiotowej sprawie), nie będzie dopuszczalne wniesienie środka odwoławczego od orzeczenia dotyczącego się tej opłaty.

Jak już wcześniej przyjął Sąd I instancji, przepis art. 623 k.p.k. nie ma natomiast zastosowania do opłat za wydanie kserokopii dokumentów oraz uwierzytelnionych odpisów z akt sprawy, pobieranych na podstawie art. 156 § 2 k.p.k. Pogląd ten ma wsparcie w orzecznictwie. W kwestii tej wypowiedział się Sąd Najwyższy. I tak w uchwale z dnia 15 grudnia 2005 r., I KZP 41/05, OSNKW 2006/1/3, Prok. i Pr.-wkl. 2006/2/21, Biul.SN 2005/12/12, Wokanda 2006/7-8/29, wskazał: „opłaty za wydanie kserokopii dokumentów oraz uwierzytelnionych odpisów z akt sprawy, pobierane na podstawie art. 156 § 2 i § 3 k.p.k., w wysokości określonej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości wydanym na podstawie art. 156 § 6 k.p.k., nie wchodzi w skład kosztów sądowych w rozumieniu art. 616 § 2 pkt 1 k.p.k.

i przepis art. 623 k.p.k. nie ma do nich zastosowania.” Podobne stanowisko zaprezentował Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w postanowieniu z dnia 20 kwietnia 2005 r., II AKz 318/05, OSA 2005/10/74, KZS 2006/1/60, Wokanda 2006/6/53, oraz Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 19 czerwca 2009 r., II AKz 262/09, KZS 2009/11/49).

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, iż na postanowienie o odmowie zwolnienia z opłaty za wydanie kserokopii dokumentu, zażalenie nie przysługuje. Zatem wywieziony środek odwoławczy powinien spotkać się z odmową przyjęcia, a skoro to nie nastąpiło, to obecnie należało pozostawić go bez rozpoznania.

Na marginesie należy zasygnalizować skarżącemu, iż rzekomo naruszony art. 157 § 1 k.p.k. dotyczy wydania na żądanie oskarżonego (ale również

i skazanego w postępowaniu wykonawczym) bezpłatnie jednego uwierzytelnionego odpisu każdego orzeczenia. Wywiad kuratora nie jest (– co oczywiste-) orzeczeniem i – jak to już wcześniej podnoszono- zastosowanie znajdzie tu art. 156 § 2 k.p.k.

Zgodnie z regułą określoną w art. 156 § 1 k.p.k. m. in. strona ma prawo dostępu do akt sprawy sądowej, jak również możliwość samodzielnego sporządzania z nich odpisów. Aby uczynić zadość temu obowiązkowi, skazanemu niedysponującemu środkami na uiszczenie opłaty za wydanie kserokopii dokumentu, należy umożliwić zapoznanie się z wskazywanym przez niego dokumentem, co może nastąpić przez przesłanie akt do zakładu karnego, a skazany będzie mógł, nawet własnoręcznie, sporządzić kopię takiego dokumentu.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Apelacyjny postanowił jak w części dyspozytywnej.